

Program bättre på scenen än på CD

Nya kombinationer av olika instrument har vi ofta stött på. Bach i tappning för tramporgel och violin har vi mött genom Idenstam och Rydberg, Duo FriBerg kombinerar slagverk och saxofon för att nämna några goda exempel. Jag har hört mindre lyckade varianter, som blockflöjt och trombon. Kanske finns det gränser för det möjliga? Men ofta ger det ett nytt sätt att lyssna på musik, speciellt om musikerna väljer kända verk. "Oj, kunde det låta så här?"

I min hand får jag en cd med Duo Granmo-Berg, två musiker med Göteborg som bas och med undervisning på musikhögskolan. Tobias Granmo är violinist och Daniel Berg är slagverkare med marimban som huvudinstrument. På konvolutet står – fast på engelska – "Slå dig ner i din favoritfåtölj och avnjut en konsert med Duo Granmo-Berg". Då gör jag det.

Det blir en resa i ett minst sagt omväxlande landskap! Anslaget i "Knock on Wood" av Daniel Berg är intensivt. Violinen och marimban växlar om som melodi- och kompinstrument i en energisk dans. Min tanke gick till Ravel's "Zigane" från början. Instrumenten ligger akustiskt i olika klangvärldar men inspelningen ger både fiol och marimba eget utrymme i ljudbilden.

Det låter fint!

Nu växlar vi tid och stämning: Två av Bachs inventioner tonar fram, den första spelas smäktande och romantiskt, den andra muntert och distinkt.

Carl-Axel Halls "Intermezzo" ger violinen en improvisatorisk roll med marimban i bakgrunden, som en berättare med en följksam lyssnare. Musiken är böljande och varierad.

Bartóks "44 Duetter" för två violiner hör till klassikerrepertoaren och ger utrymme för många lekfulla varianter i samspelet, men duon gör inte duetterna rättvisa, kanske det faktiskt krävs två fioler, rentav. Jag hörde för inte länge sen två virtuoser, Malin Broman och Pekka Kuusisto spela ett knippe av Bartóks duetter, och som de vände och vred och kramade ur musiken! Så ska den nog göras. Granmo-Berg gör Bartók alltför rak och mekanisk.

Nu kommer vi in i ett nytt landskap, Askill Massons "Melodi" är som en romantisk skildring av en promenad, lättsam och ganska flyktig musik.

Allemanden ur Bachs d-mollpartita finns i många fantastiska inspelningar. Det är riskabelt att lägga in den som ett violinsolo och borde nog inte ha tagits med. Tolkningen är inte fläckfri.

Daniel Bergs "Chanson" doftar franskt, som titeln antyder och för tanken till ledmotivet i Schindler's list, lite parfymrad och ganska enkel i strukturen, med en fallande ackordsekvens.

Carl-Axel Hall återkommer med ett nytt "Intermezzo". Det är riktigt spännande och oförutsägbar musik. Som lyssnare kan man bara blunda och ge sig hän åt upplevelsen. Så här långt är det nog resans glädjeämne.

Nu är vi inne i tidigt 1700-tal igen, i Vivaldis vinterlandskap, melansatsen ur hans violinkonsert "Vintern". Tobias Granmo gör en egen

tolkning, ganska romantisk och med många ornament.

Knappt har vi lämnat Vivaldi, förrän vi hamnar mitt i en happening med elektroniska ljud och levande musik av duon. Torbjörn Grass' "Spectra" är närmast ett ljudcollage, där vi får skapa bilder själva: Föremål rullande på golvet, någon som tappar tunga saker, utbrott av ilska, spontana ljud av levande instrument. Men jag har svårt att finna strukturen.

Resan avslutas med något helt udda: Lars Färnlöfs "Docking the boat", ("Att angöra en brygga") i en jazzig tolkning.

Så frågan efter lyssnandet av cd:n är: Kom vi fram till bryggan eller ej?

Mitt svar är nej. En så pass varierad samling av musikstycken – jag tycker "spretig" är ett svagt ord för urvalet – den fungerar nog på scen men inte på en skiva. Vid en konsert kan musikerna presentera verken på ett lämpligt sätt. På en scen kommer instrumenten bättre till sin rätt, speciellt marimban. Det är roligt att betrakta en slagverkare, som planerar sina utflykter mellan instrumenten. Publiken får också visuellt följa samspelet mellan musikerna. Jag är inte övertygad av tolkningarna av de äldre verken, medan det bästa är några av de nya styckena, Carl-Axel Halls "Intermezzi" och Bergs "Knock on Wood", spännande och stimulerande.

Inspegningsljudet måste få beröm. Bolaget Marten Recordings använder enkla och högkvalitativa redskap och ljudbilden är hela tiden klar och rättvis.

Konvolutet förbryllar mig något. Både bilder och text är genomgående något gråtonade, vilket gör det prövande att läsa. Att texten är på engelska är ok, men det ska också vara lätt att läsa informationen.

KJELL NILSSON

CD: DUO GRANMO-BERG
INSPELNING: MARTEN RECORDINGS